

ที่ มท ๐๘๙๑.๓/๖๗๖๒๗

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความร่วมมือเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การบังคับใช้ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๙๑.๓/ว ๑๙๐๒ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๔ สิ่งที่ส่งมาด้วย สรุปสาระสำคัญคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ฯ และคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญฯ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่อ้างถึง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ขอความร่วมมือให้จังหวัดกำชับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่กำชับผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนกារดันดับสถานประกอบการ ร้านค้าต่าง ๆ ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อย่างเคร่งครัด นั้น

เนื่องจาก กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้รับรายงานจากองค์กรภาคประชาชนว่ามีการขายและการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณที่กฎหมายห้าม ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในหลายพื้นที่ เป็นเหตุให้มีการพ้องร้องดำเนินคดีเป็นจำนวนมาก ประกอบกับกรมควบคุมโรค ร่วมกับสำนักงานด้ำรวจแห่งชาติ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และสำนักงานเครือข่ายองค์กรดเหล้า จัดทำเอกสารเผยแพร่สรุปสาระสำคัญคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๗ คดีหมายเลขคดีที่ ๒๙๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒-๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงขอให้จังหวัดเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เอกสารเผยแพร่สรุปสาระสำคัญดังกล่าวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ทราบ เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้สถานประกอบการ ร้านค้าต่าง ๆ ต่อไป โดยดาวน์โหลดสิ่งที่ส่งมาด้วย จาก www.dla.go.th เข้าถึงได้จาก “หนังสือราชการ สด.”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ขอแสดงความนับถือ

กร.๑๘

(นายโชคชัย เดชออมรรัตน์)
รองอธิบดี รัฐวิสาหกรรมแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการมีส่วนร่วม
ส่วนส่งเสริมการจัดการด้านสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม
โทร./โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๔๓๒-๓

“ด้วยธรรมนำไทยใส่สะอาด”

สรุปสาระสำคัญคำพิพากษาประวัติศาสตร์

คดีหมายเลขแดงที่ ๒๔๑/๒๕๕๕ ศาลอุทธรณ์ภาค ๗

ลงวันที่ ๑๕ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๕

และ

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒-๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๕

ข้อเท็จจริง โจทก์ฟ้องว่า จำเลยโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งจำเลยยอมรับว่าโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จริง แต่มิได้กระทำการอันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือซักจุ่งใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลย มีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง, ๕๓ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ วินิจฉัยว่า ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นการ อวดอ้างสรรพคุณหรือซักจุ่งใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม”

การกระทำความผิดตามบทกฎหมายดังกล่าวจึงแยกได้เป็น ๒ กรณี คือ

๑) การที่ผู้ใดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นความผิดตามมาตรานี้แล้ว ซึ่งเป็นไปตามเจตนามั่นของพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ที่มุ่งการห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นหลักและ **เป็นการห้ามโฆษณาโดยเด็ดขาด**

๒) การที่ผู้ใดแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือซักจุ่งใจให้ผู้อื่นดื่ม โดยตรงหรือโดยอ้อม

แม้ภาพถ่ายที่ติดไว้傍ภาพจะเป็นเพียงเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนของผลิตภัณฑ์โดยไม่ปรากฏข้อความอื่น แต่เครื่องหมายการค้าก็คือเครื่องหมายที่หมายถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การปรากฏเครื่องหมายดังกล่าวบ่อยๆ เป็นการตอกย้ำ การรับรู้ ย่อมมีผลในทางโฆษณาครบถ้วน โดยไม่ต้องมีข้อความใดๆ การกระทำของจำเลยดังกล่าวย่อมมีวัตถุประสงค์ เพื่อประโยชน์ในทางการค้าของจำเลย ถือได้ว่าเป็นการโฆษณาตามบทกฎหมายดังกล่าวแล้ว

ดังนี้ การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดสำเร็จ ตามมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่งแล้ว **ไม่จำเป็นต้องพิจารณาต่อไปว่า เป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือซักจุ่งใจให้ผู้อื่นดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยตรงหรือโดยอ้อม อันเป็นความผิดอีกรายหนึ่ง อีกทั้งเมื่อการกระทำของจำเลยเป็นความผิดสำเร็จแล้ว จึงไม่ต้องพิจารณาว่าจำเลยได้เปิดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามที่ป้ายโฆษณาไว้หรือไม่ดังที่จำเลยอุทธรณ์ อุทธรณ์ของจำเลยฟังไม่เข้า (คดีถึงที่สุด)**

ส่วนคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒-๔/๒๕๕๕ ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า “พระราชบัญญัติควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๙ **ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐**”

พระรัฐธรรมนูญให้อำนาจกระทำได้เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เป็นการจัดระเบียบการประกอบอาชีพและเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค นอกจากนี้ยังมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปกับบุคคลที่ขายสินค้า ประเภทนั้นและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะ

การตรวจสوبการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตาม มาตรา ๓๒

“**การโฆษณา**” คือการกระทำที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อประโยชน์ทางการค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (คือเพื่อเพิ่มยอดขาย ซึ่งเป็นการซักจูงให้ชื่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปบริโภคนั่นเอง) หรือไม่

(๑) “เข้าข่าย”

“โฆษณา” **การกระทำ** ไม่ว่าโดยวิธีใดๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยิน หรือทราบ ข้อความ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการสื่อสารการตลาด “ข้อความ” หมายความรวมถึงการกระทำให้ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมาย หรือ **การกระทำอย่างใดๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจความหมายได้** “**การสื่อสารการตลาด**” หมายความว่า **การกระทำกิจกรรม ในรูปแบบต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อขายสินค้า บริการ หรือพาลักษณ์ การประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่องค์ความรู้ การส่งเสริมการขาย การแสดงสินค้า การจัดหรือสนับสนุน ให้มีการจัดกิจกรรมพิเศษและการตลาดแบบตรง**

(๒) “ไม่เข้าข่าย” แต่มีการแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณ หรือซักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรง หรือโดยอ้อม

(๓) ถ้าไม่เข้าข้อ (๑) และข้อ (๒) ถือว่า ไม่ผิด ตามมาตรา ๓๒
แต่ ถ้าเข้าข้อ (๑) หรือ ข้อ (๒) อย่างใดอย่างหนึ่ง ถือว่าผิดตามมาตรา ๓๒ วรรค ๑
(ให้พิจารณาต่อว่าเข้าข้อยกเว้นตาม ข้อ (๔) หรือ ข้อ (๕) หรือไม่)

(๔) เป็นข้อยกเว้น ตามมาตรา ๓๒ วรรค ๒ ที่กระทำโดยผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือไม่

(๕) เป็นข้อยกเว้นให้กระทำ ได้ตามมาตรา ๓๒ วรรค ๓ คือ เป็นการโฆษณา (การทำให้เห็น ได้ยิน หรือ ทราบข้อความ...) ที่มี ต้นกำเนิดนอกราชอาณาจักร หรือไม่ ?

ข้อความคำเตือนด้วยภาษา
คณิตเรนการควบคุม ๒๕%

ข้อมูลเชิงสารและความรู้ในเชิงสร้างสรรค์สังคม

- สื่อโทรทัศน์, ภาพยนตร์, internet ๗๐%
- สื่อสิ่งพิมพ์ ๗๐%
- สื่อรับฯ เช่น ป้ายโฆษณา ๗๐%

ภาพลักษณะนิยมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือบริษัทผู้ผลิต
ตามกฎหมาย ขนาดพื้นที่ ๓ ห้อง ๕%

“สุรา เป็นเหตุก่อมะเร็งได้”

(๖) ถ้าเข้าข้อยกเว้นตาม ข้อ (๔) หรือ ข้อ (๕) ถือว่าไม่ผิดกฎหมาย ตามมาตรา ๓๒
แต่ ถ้าไม่เข้าข้อยกเว้นทั้ง ข้อ (๔) หรือ ข้อ (๕) ถือว่าผิดกฎหมาย ตามมาตรา ๓๒

ที่ มท ๐๘๙๑.๓/ว ๑๙๖๘

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๗๗ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง กำชับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๙๑.๓/ว ๑๙๓๕ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓ สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกข้อตกลงความร่วมมือฯ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่อ้างถึง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ขอความร่วมมือแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่ พิจารณาเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้กับ สถานประกอบการ ร้านค้าต่าง ๆ รวมถึงประชาชนทั่วไป เนื่องจากเป็นกฎหมายใหม่ มีโทษสูง นั้น

เนื่องจาก กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการจัด สถานที่ราชการและสวนสาธารณะที่อยู่ในกำกับดูแลของทางราชการปลอดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามกฎหมาย กับกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัด แห่งประเทศไทย สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย และสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้ (สิ่งที่ส่งมาด้วย)

๑. จัดให้สถานที่ราชการและสวนสาธารณะที่อยู่ในกำกับดูแลของทางราชการปลอดการขายและ บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามกฎหมาย

๒. งดการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกประเภทในสถานที่ราชการและสวนสาธารณะที่อยู่ใน กำกับดูแลของทางราชการ

๓. จัดให้มีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เฉพาะในร้านค้าหรือสมอสโนรที่เปิดบริการเป็นประจำ หรือถาวร และได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องจากสถานที่ราชการนั้น ๆ เท่านั้น ทั้งนี้ ห้ามมิให้มีการขายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ และขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้เฉพาะในเวลาที่กฎหมาย กำหนดเท่านั้น (๑๑.๐๐-๑๔.๐๐ น. และ ๑๗.๐๐-๒๔.๐๐ น.)

ประกอบกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้รับรายงานจากองค์กรภาคประชาชนว่า ยังมีการขายและการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณที่กฎหมายห้าม ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในหลายพื้นที่ ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้ กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงขอให้จังหวัดกำชับให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในพื้นที่กำชับผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนกวดขันสถานประกอบการ และร้านค้าต่าง ๆ ให้ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อย่างเคร่งครัด และดำเนินการดังนี้

๑. เน้นการประชาสัมพันธ์แก่สถานประกอบการ ร้านค้าต่าง ๆ และประชาชน ให้ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยเคร่งครัด การฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ดังกล่าว มีความผิดตามกฎหมาย

๒. การจัดงานประจำปี งานประจำเดือน หรืองานรื่นเริงต่างๆ ที่ใช้สถานที่หรือบริเวณที่ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ห้ามขายหรือห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต้องกำชับ การปฏิบัติ ดังนี้

๒.๑ ตามมาตรา ๒๗ ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

- (๑) วัด หรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา
- (๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วย
สถานพยาบาล และร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา
- (๓) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสมอสร
- (๔) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก
- (๕) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
- (๖) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง หรือ
ร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
- (๗) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป
- (๘) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบาย

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ

การฝ่าฝืนมีความผิดตามมาตรา ๓๙ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับ
ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒.๒ ตามมาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณ
ดังต่อไปนี้

- (๑) วัด หรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของ
พิธีกรรมทางศาสนา
- (๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วย
สถานพยาบาล และร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล
- (๓) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสมอสร หรือการ
จัดเลี้ยงตามประเพณี
- (๔) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็น
ที่พักส่วนบุคคลหรือสมอสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
- (๕) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง หรือ
ร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
- (๖) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป
- (๗) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบาย

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ

การฝ่าฝืนมีความผิดตามมาตรา ๔๒ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับ
ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒.๓ ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะแอบแฝง ตามมาตรา ๓๐ เช่น การนำ
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาเป็นรางวัลในการซิงโชค หรือการซิงรางวัล การแจก แฉม ให้ หรือแลกเปลี่ยนเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์กับสินค้าอื่น หรือการบริการอย่างอื่น การฝ่าฝืนมีความผิดตามมาตรา ๓๙ ต้องระวังโทษจำคุก
ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๖.๔ ห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือซักจุ่งให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม ตามมาตรา ๓๒ การฝ่าฝืน
มีความผิดตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ขอแสดงความนับถือ

(นายชาญนະ เอี่ยมแสง)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการมีส่วนร่วม
ส่วนส่งเสริมการจัดการด้านสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม
โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๔๗๓๓ โทรสาร ต่อ ๔๑๐๒-๓

“ธรรมธรรมนำไทยใสสะอาด”